

**Defensor del porta-veu de l'Associació "Minerva,"
Defensor dels interessos morals i materials d'Artá i sa comarca**

Redacció i Administració

Quatre Cantons, 3 * ARTA

Any II

Dels treballs publicats ne son responsables els autors

N'os tornen els originals

Artá, (Mallorca) 3 de Abril de 1918

PREUS

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.
Any. . . 3'00 »
Estranjer . . . Doble

Se paga
a la
bastreta

Núm. 35

EL MAL PARLAR

El vici del mal parlar no es conegut cada nació civilisada, aquí a Espanya degut a la nostra mesquinesa i pobresa d'esperit, està tan estesa, que nos hem de tapar les oïdes quant passam per places i carrers de les nostres poblacions, per camins i carreteres dels nostros camps, si no volem sentir grosseries; els qui saben lo lletx que es el mal parlar, s'empagueixen de sentir adins canosta aquells torrents de males paraules que surten de sa boca dels nostros veinats; els estrangers s'escandalisen de la poca vergonya, i el poc mirament que tenim amb el parlar; no hi ha enfado, no hi ha cap petita manifestació d'ira, i fins i tot se pot dir, no hi ha conversa, en ia qual, per gracia, no si acompanyi una o mes paraules grosseres, quant no son blasfemies; i ses expressions amb segona intenció son tan abundants i frequents, que ¡Deu, sabí quantes calgudes ocasionen.

Molta culpa de que aquest vici estigui tan arrelat la tenen els pares; en general aquests consenten a que els seus fiys se divertessin malgastant amb aventures i espectacles grossers un temps i energies preciosos; mes encara, ¿no heu vist tots voltros com hi ha pares qui ensenyen els seus fiys, tot just que comensen a parlar, a dir paraules lletjes? ¡i com hi disfruten de sentirles!

Idó, aquells infants qui han estat ensenyats dels seus pares, que quant mes grans han respirat l'atmosfera corrompuda de veure espectacles dolents, de sentir cançons dolentes, duites de terres estranyes, i males paraules pels seus voltants; de gustar lectures malsanes qui destrueixen fins els fonaments de l'ordre, ¿que sirán amb esser grans? Si han viscut dins el mal parlar, mal parlar; en canvi mirau aquells mateixos infants amb pares que haurán cuidat de corretjirlos d'hora, amb vertader amor de pare, que no los deixen respirar aquella atmosfera corrompuda, i les veis grans ja, correctes, respectant a tot-hom, sense que una mala paraula surtida de la seva boca, feri els sentiments des qui les escolten.

Perque, respectar els nostros veinats, els nostros semblants es, parlar bé devant ells; heu tenim dins la nostra societat, dins sa nostra vila, els mal parlats, de tot-hom

son coneguts; ells mateixos no gosen, devant segons qui, a mal parlar; i, pregunt jo ¿no son tant dignes de sentir parlar bé els pobres com els rics? ¿No som tots iguals devant Deu? L'educació no es més que un aniscuda de la Moral i ella ordena que respectem a tot-hom.

Al mal parlar, el compar jo, a les taques de un vestit, a n'els desperfectes de un carré, a les imperfeccions d'una casa; quant veim qualsevol d'aquestes coses ¿que es lo primer que exclaman? ¡Que es d'abandonada aquesta persona! ¡Que es de lleig aquell carré! ¡Que está mal feta aquella casa! Idó, les males paraules son les taques que feim aposta, an el vestit de la nostra anima, son els desperfectes del camí que feim dins el mon, son les imperfeccions de la nostra humanitat, les males paraules son lletjures que posen de manifest els nostros sentiments; per la boca surt lo que tenim an el cor, si mal parliames senyal clara de que som mal entranyats, perque el nostro cap no veu la feultat que alló representa i que tiram demunt el nostro cos.

«La paraula—diu en Maragall—es la cosa mes maravellosa d'aquest mon, perque amb ella se abracen i confonen tota la maravellosa corporal i tota la maravellosa espiritual de la nostra naturalesa» I ¡qui de nosaltros no voldrá abraçar de ple aquesta maravellosa? Idó, no la deixem de mirar, destruint la paraula, afeantla.

En el principi era la paraula—diu San Juen—i la paraula estava amb Deu; i diu que per ella varen esser fetes totes les coses i que la paraula se va fer carn i va habitar en nosaltros.

¡Ay! ¡amb a quin sant temor idó, hauriem de parlar! exclama en Maragall—¿Com no hem de respectar la paraula si en ella hi ha tot el misteri i la llum del mon? ¿Qui pot esser tan atrevit que fent-se carrec de Plimens valor de la paraula gosien corrompre-la, el mal usarla? ¡A fora! el mal Parlar que mos degrada i embruteix.

Artanencs, hem passat Pasco, ara es el temps de l'any que tenim l'anima mes neta, amb poc sacrifici porem agontaria sense falta de les que mos fan mal apareixer devant Deu i devant els homos, no volguem embrutarla idó, per aixó feim el propósi i de parlar bé, llevem la rutina a fi de que el nostre sigui un model de pobles ben parlats.

Floriang

ELEMENTS de GRAMATICA del CATALA ABM SOS DIALECTES PRINCIPALS LLISSÓ III.

Com és que se formà la Llengua Catalana separadament del Castellà. — Creixensa, edat d'or, decadència i renaixement del Català.

5.—El motiu fonc que, resistint dins la serrera pirenenca els cristians ibers—visigots—romans contra la pol·lent Mitja-Lluna, que desgraciadament los era massa superior, Deu els e suscità uns auxiliars poderosíssims: Carles Martell, Pipí el Breu i Carlemany. Aquells feren recular els alarbs que ja eren devora Tours, jins a obligar-los a passar els Pirineus, i Carlemany los feu buidar de casi tota la Catalunya-vela. (Girona, Solsona, Vich, Manresa); per ma del sen fill Lluís el Pladós los pren l'any 801 Barcelona, fa de tot aixó una provincia, la Marca-hispànica, que román subjecta an el Sacre Romá Imperi d'Occident, entrant a formar-ne part, prenent d'ell lleys, costums, cultura, quedant de fet separada tota aqueixa regió dels altres Estats que s'anaven congriant dins Espanya, i separada segui sigles i mes sigles, mentres que continuá estretament unida amb les diferents regions del mig-dia de França, fins i tot quant l'Imperi de Carlemany se desfeu en maus de sos successors i amb el sistema feudal s'establí en totes aquelles regions un cantonalisme pronunciadíssim, resultant els comtes de Barcelona, independents ja de l'Imperi desde la darrería del sigle X, uns dels prínceps mes poderosos i influyents de totes aquelles regions, a on per la comunitat de sanc, geni, inclinació, costums i régim politic i cultura, s'aná congriant i concretant una modalitat lingüística, prou diferent de totes les altres veinades, per l'evolució naturalíssima del parlar de cada poble; i aquell estol de parlars consemblants de la Provensa, Alvernia, lemosi, Tolosa, Gascunya, Montpeller, Narbona i Catalunya constituí una sola llengua, que prengué el nom de Llengua d'Oc (de hoc, adverbí llatí d'afirmació) a on s'alsa aquell esbart, tant nombrós com brillant, de Trovadors, que crearen la primera literatura moderna, posant-la de moda dins tot l'Occident, durant els sigles XI, XII i XIII.

(Seguirá.)

FRIT Y BOLLIT

¡Vaja un nas que teng! Ja hu vaig dir jo que aquest sector de Llevant seria objecte de controvèrsia... Per de pronta na Simeona una veïnada d'un temps, segona samaritana que fins fa poch no havia lograt treure ni tant sols un genicó sense esmorrellar d'el pou de Jacob, i que les du fermi del Papa perque no supprimeix d'un pic les abstinències, está que hi floca amb so «frit i bollit.» ¡Questió de negoci! Un altra botó per mostra: En Viborni, un entusiasta del moviment continuu, quina curolla li ha fet perdre els cabeis del cap (com se pot suposar) esta qui fa flamadeta per assó del «frit i bollit» perque diu, que ja'n du un pa damunt el ventre de bledes bollides i patata frita; i diu qu'en esser ell cosa de la Sala proposará sia declarat contrabando de guerra tot lo que fassi olor de verdesca. ¡Questió de dijuni natural!

Na Pixedis, sa meva major, guapa com un confit llepat, son pare escopit (heu dic sense vanagloria) i d'un barram de foc, cosa aquesta que li ha fet perdre bons partits (i aixó que s'hauria d'embarcar prest vent en popa amb un homo sencer) censura aqueix titol, perque diu que *frit i bollit* son principis de la *mossoneria*; i naturalment com ella surt de ses set cases... i en rota de laissans i llesques de papa, troba qu'es *curstileria*... ¡Coses de la meua nilla! En canvi la segona, qu'es nom Panxita, troba que «frit i bollit» seria el *desideratum* per tota la vida, tenint-ne abastament cada dia. Per paga el seu *futur imperfect*, manobre paletaire, que du fonsa de rusca des que uns quants capets del gremi se son proposats fer-li fer tots els dijunis de la Corema, forsosament...; li dona matadura de casar-se abans de Pasco; i tot, perque i tregui jo de la folga de la fam. Ella, na Panxita, me diu: Mirau, mos podriau aconir a tots dos; ell qui sap tocá tant garridament s'acordeón i puntetja tant be la guiteria mos ferá cada respres nna *mosica* i vos tendrá ben xalest; jo m'hi durá amb aquest cuc a la llosa;

Ell, en Cuanito, que te bon *sangro* no vol viure esquena drete damunt el sogre pot sé, per una eternidat, sinó per una interinidat; perque, lo que diu ell: jo no sé si aquesta *huelga* de picapedrers durará com els manecs de cuera; pero no cal duptar de la *filantropia* de don Joan: aquest mos té promesa *desinteressadament* una casa gran, (com un poble (precisament p'el Poble) i alia mos hi escolarem tots i menjarem la *sopa boba* i l'encomanarem a la *Marededeueta* de Lluch, qu'en Guiemet la mos hi ferá dur; res hi mancará...! Un Oratori, i Adoració Nocturna! i tots anirem a misseta i serem uns *bons atlots*. En Cuanito, qu'es un colomet sense fel, s'ho creu tot, i aixó de D. Joan hen te com un dogma de fe, i diu: Tendrem casa, el Poble tendrá *cuseu*, ja no mos n'haurém d'ocupar pus de pagar renda de casa, ni de comprar ciurons. Alia mos ho donarán tot...

Jo li dic: però, al entretant i fins que'l Magnific de la Sala e hi ajudi a fer el *mira-cle*, serva el solc dret i no surtis de sa camada, ni de sa parada de les rebes... Ell, en Cuanito, grà'n coua, enmorronxat, com si jo li hagués donat calsa d'arena. Posteriorment he sabut que na Panxita feia una novena a un Sant de Sant Cayetano i eli un'altra a Santa Rita, no per qüestió de casament, sinó perque en Xandro Panxa i en Melquiadez tor-ma a esser *l'ares de la Patria*, i aixó es tan nualet de fer com es mal de fé qu'en Pe.e Martínez deixi la ploma de ses mans i les aficions literaries.

Dues notícies sensacionals per acabar: un enterro carnavalesc en corema de ple, sense

mort, però autorisat per l'Autoritat municipal i presidit per un reigidor de la Ciutat de les Mallorques, recorregué la rua per distins carrers. Hi hagué candeles, i e-hi mancaren dues pastenagues i un poc de vergonya. Me diuen qu'el meu genre, que hi concorregué, tocava una marxa tenebre amb l'acordeón, mentres altres, petit, petit, cantaven el «trá-gala». En Martínez no n'ha escrit cap *articlel* damunt la *prensa* sobre aixó. ¡Bé, que hi ha mes dies que llangonisses!

Altra noticia: N'Esbruch ha tocat soletes després d'haver tocat fonsa de *yafets* mallorquins, segons diuen males ilengos. Però aixó darrer es fals; s'en es anat malalt de fam, perque ja no poria trobar ous, ni teua una brasa de carbó per fregir-los.

Ara i sempre disposat a fe truites, vostron cuiner i affm. s. s.

En Tort-Toni.

E M B U I S

Per casualitat s'altre dia passarem, pel carrer de Na Batlesa, carrer pla, un dels de mes trãnsit de la vila i al caminar per ell mos feia l'afecte que trespavem per les nostres muntanyes aont s'havien uberts un sens fi d'avencs, que tenien en perill constant la nostra vida. Na Batlesa, senyor Batle, es mes digne que li tenguin la cara neta.

Un altre: En temps primer, els pares estimaven mes els fills i no les deixaven surtir de nit i les ordres de l'autoritat corresponien a l'afecte dels pares. Avui tot alló s'es perdut i es massa frequent, veure a les deu del vespre un sens fi d'atlots, que no fan petjada drete, pels nostres carrers mes centrics, cridant i fent grosseries, sense que nigú les doni un petit avis: si l'autoritat te coneixement pels pares, procurara netejar els carrers d'atlotea, amb lo qual donará un gran exemple de civilitat, fent un gran be an els seus subordinats.

..

En motiu de la formació del nou Govern, els caps dels diferents partits polítics, han dirigit an els respectius capdeventers, telegramas de felicitació (no hi ha faltat el nostre a n'En Cambó) i de tots, els qui mes llàstima m'ha feta han estat els dels mauristes: an aquests les poren dir alló de «Fiate de la Virgen i no corras».

Filicumis.

Dominicos beneméritos d'Artá

III

El Rnt P. Fr. Domingo Fluviana (segons altres Flumana i tambe Florian) i Giscalre, nesqué a la vila de Artá l'any 1547.

A la edat de dasset anys i dia 26 de Maig de 1554 (segons el P. Riera, dins la *Historia de la orden de predicadores en Aragon*, fou dia 26) rebé l'hàbit, juntament amb Fr. Llorens Garcia de Campos tengut per sant qui a les hores tenia denou anys, l'hàbit de mans del Rt. P. Presentat i Prior Fr. Amóni Campamar profesant un i altre dia 13 de juliol de l'any vinent.

Tengué per Mestre de novicis el V. P. Fr.

Vicens Mas, no es estrany idó que com ell, fos un relligiós de molt de reculliment, oració i penitència, meresquent-li els seus grans merits i virtuts, esser anomenat Predicador General i l'any 1575, Mestre de novicis.

Quant els fills del serafic P. San Francesc feren hereu a la Mitra de Mallorca de la casa conventual que tenien a Llorito, el Bisbe Joan Vich i Manrique, dia 29 de Octubre de 1579 regalá dita casa a la Orde dels PP. Predicadors, i en nom de ella i tot cumplint el manament del Rnt P. Provincial Fr. Miquel Rubinat, Mestre en Sagrada Teologia, qui a les hores se trobava a Mallorca fent-hi la Visita, el Rnt. P. Fluviana ne prengué posesori essent anomenat el primer Vicari i Prelat de aquella nova cosa, donant mostres, en son regiment, de molt de seny i prudencia i i sobre tot de una v.da ben exemplar.

Trobant-se a Roma meresqué que el Papa Gregori XIII li concedis la mes ampla confirmació de donació episcopal.

Com a mostra de la vida rigurosísima que el Rnt. P. Fluviana duia, fá notar, un dels seus biografs, dins unes notes manuscrites de on prenim aqueixes aclaricies que pel seu manteniment semanal no arribava a gastar el Covent més que tres diners de herbes.

El Bisbe de recepcions diu que morí a Madrid aont era anat per manament d'En Felip III, no diguent el motiu, si bé el Rnt. P. Vicens Pons creu que fou per donár explicacions an el Rei sobre un nou vaixell que havia inventat i que anava per la mar sense veles ni remos. Morí devers l'any 1592. El Rnt. P. Fluviana tengué un gerinà anomenat Thomás, dominicà com ell, qui prengué l'hàbit dia 16 de Abril de l'any 1582 no professant fins an es dia 24 de juliol de 1585 per haver tengut un accident a una cama.

IV

El Rnt. P. Fr. Juan Orpi Ferrer, nasqué a Artá prenguent l'hàbit de obediencia dia 31 de Novembre de 1581. Profesá dia 1. de l'any vinent i morí dia 18 de Desembre de 1626.

V.

El Rnt. P. Fr. Rafel Terrassa Estelrich. Prengué l'hàbit dia 9 de juliol de 1724 i profesá el 12 de juliol de l'any vinent.

VI.

Rnt. P. Fr. Serafic Ginart Nebot, Nascut a Artá prengué l'hàbit dia 7 de Maig de 1732 i profesá a Ciutat dia 23 de Octubre de 1735.

VII

El Rnt. P. Fr. Thomás Salvador Serra i Orri nesqué a Artá l'any 1716.

VIII

El Rnt. P. Fr. Antoni Terrassa Estelrich. Nat a Artá rebé l'hàbit dia 9 de Septiembre de 1741 i profesá a Ciutat.

X

El Rnt. P. Fr. Thomás Torres Ferrer. Nat a Artá l'any 1773, prengué l'hàbit dia 31 de Desembre de 1791 a Manacor de mans

el P. Prior Sebastià Terrassa.

Mossen Antoni Pons, Pore.

Molinar de Llevant

CAPVESPRAL

Ama costura
Na Maria Grau.

La tarda declinava i el sol morent enviava sos raigs d'or damunt la plana, i mentre s'anagant-se darrera les montanyes de Ponent, tenia el cel de vermell-i-osc i donava a la vall un aspecte meravellós i trist. Ara l'hora en que els aucells cantaven tristesansó de despedida, quant entre les ombres d'oliviers aparague Ylona que lentament s'enfer cas de l'hermós espectacle que l'heria la Natura, se passejava trista i silenciosa recorreguent l'encantadora vall fins que cansada s'assegué a un banc de pedra que havia al cim d'un riba en mitj de dos fronsos tarongers.

¡N'era garrida la joveneta amb sa cara marada de tristesa mirant el sol qu'es ponia magestuosament!

«Què seria? Quina era la causa de la pena? Fixa la vista an el darrer raig de sol saiguent-li dues llàgrimes de sos ulls en caniadors murmurà:

— ¡Oh!... Ditzós tú que'l veuràs!—

Pensava amb son amor qu'estava ausent feia algun temps. Recordava els idilis passats allà en aquella mateixa hora al bell mit dels dos tarongers. Repetia les promeses d'amor etern que mutuament s'havien fetes: «rellegia llurs noms escrits en la soca d'un dels tarongers. ¡Quantes vegades plegats havien contemplat aquell meravellós crepuscle...! I ara, no hies. Per més que ella'l cridava no li pot respondre, per més que miri no'l veurà... Està tota sola: Plorant i suspirant pel amor ausent la pobre llona, mirà per darrer vegada el cel roig de Ponent... i quedà adormida.

Quant se despertà, la terra estava ja embolcallada reinant arreu un silenci sepulcral. Solament se sentia el monóton i acompassat cant d'un mussol.

Era de nit.

JOAN LLABRES

ASSAMBLEA D'ORGANISSACIÓ JURIDICA

Hem rebut aquest programa de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Barcelona:

La sessió inaugural de l'Assemblea tindrà lloc el dijous dia 4 d'abril, a les quatre de la tarda. Les demés sessions de l'Assemblea es faran, i les de les Seccions, els dies 5 i 6, a les hores que la mateixa Assemblea i Seccions acordin.

Les sessions de l'Assemblea es celebraran al Palau de la Generalitat i saló de sessions de la Excm. Diputació de Barcelona. Les de les Seccions, en el local de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació.

El dia 5, a les deu del vespre, l'Excm. Ajuntament de la Ciutat donarà una recepció en honor dels Senyors Assembleistes.

El dia 7, a dos quarts de deu del vespre l'Orfeo Català, donarà en el Palau de la

Música Catalana, un concert dedicat també a ells.

La Junta de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, ha gestionat les autoritzacions necessàries per a que, durant les hores que deixin lliures les tasques de l'Assemblea, els Senyors Assembleistes que ho desitgin, puguin visitar l'Universitat Industrial, l'Institut d'Estudis Catalans, les obres de l'Exposició d'Indústries Elèctriques i els monuments de la Ciutat.

Barcelona - Santa Lúcia, 1, pral.

Teatre Principal

Estrena d'Aben Amar

Exit eselatant

En el Teatre Principal d'aquesta vila en la nit del dia de Pasqua tengué lloc l'estrena del drama en dos actes i en vers *Aben-Amar* original del jove telegrafista D. Daniel Canó i Cantallops, que anunciarem ja en els números passats.

Com augurarem l'obra es estava constantment aplaudida p'el públic numerosíssim qu'assistí a la representació, el qual obligar a cada acte al autor a pujar damunt l'escenari a rebre les ovacions de que fou objecte.

El públic se compenetrà ja desde el primer moment amb l'autor i seguí anhelant tot el desenrotll del drama, que sentia intensament per estar amarat d'esperit artístic, essent així que tot se desenrotlla en la nostra Costa de *Canyamel*, embo n'hi ben coneguts i remembrant fets dels pirates que'l nostre poble conserva per tradició.

La decoració del segon acte es també obra d'un pintor artanenc D. Josep Quetglas, el qual ha demostrat tenir grans condicions per l'art escènogràfic.

La companyia dirigida per Francesch Fuster de Palma, hi posà tot son entusiasme i ho feu lo millor que podia dat el poc temps que tengué per provar-ho.

El Sr. Francesch Fuster en *Aben-Amar*, i la seva Sra. en Isabel, en Josep Fuster en Selim i en Miserol en Atalaya, conquistaren grans aplaudiments per son bon treball.

A les moltes enhorabones rebudes per l'autor, hi unim la nostra mes coral i entusiasta desitjant que rebigue freqüents inspiracions de Sa Musa i mos doni a conèixer prest nous treballs de tanta valua.

Rebega igualment l'enhonorabona l'escenogràf D. Josep Quetglas.

CRONICA

DE CA-NOSTRA

El mercat de mens del divendres Sant va estar molt concorregut, se pagaren a bon preu, a 1'25 ptas. el kilo.

L'amo Antoni Satx que havia comprat dos mens i les havia tancats dins una caseta a Sa Carbona, tengué una gran sorpresa, quant a l'endemà va anar per amollarlos a pasturar i trobà la caseta tancada i buida. Rates amb vint ungles! No sabem que s'hagi trobat el lladre, ja haurà pogudes fer de panades!

El conflicte creat per La Cierva a Correus i Telégrafos, va arribar a repercutir també aquí, un cap d'enginyers se va encarregar del telegraf fins que, an els dos dies la solució donada a lo crisi, va resoldre també el conflicte, que tant perjudicava ocasionà a l'Es.panya.

Un d'aquests dies, pensa sortir per Barcelona per sufrir una delicada operació, el nostre benllogut amic i col·laborador D. Juan Sancho Literas, Jefe municipal d'aquesta vila, després que tenguí un feliç exit i que Deu el mos torni completament restablert.

El dia de Pasqua poc abans de la processó del dematí, se mogué gran alborot devés la plasa vella; era que dos carnicers, en Xeix i en Ros, d'una paraula passaren a un altra i d'aquestes an es crits, i de crits a tocs i botetades. El públic qui acudia a la processó, s'arremolinà al seu entorn i los departà, no sense que ja s'en duguessen alguns cops blaus.

El mateix dia altra alborot se mogué devés el carré del Figuerol. Tot era bulla, crits i rialles i el carré faribà anar alt. ¿I tot sabeu perquè? Idó perquè en mitj del carré hi havia una coua postissa que degué perdre colca bergantella al anar a la processó. No han trobat encara sa propietaria: ¡Qu'es de bo de fer alsa un poble!

Desde dijous Sant tornam tenir l'Automouil qui fa el trajecte desde Manacor a Capdepera, el qual a causa de tenir molt averiat el motor havia suspesa la seva marxa feia unes quantes setmanes. Ha canviat de posada; abans era a Can Mengol, ara es a Can Carreteta del carré de Palma. El preu de l'eixida de Artà a Manacor i al revés es de 1'65 ptas. Vol-dríem que no sufri tantes «pannes» com en la temporada passada.

Hem tengué el gust de saludar a Don Valentí Massanet, Comendant d'Estat Major que ha vengut ha passar uns quants dies entre nosstrs.

Ara amb la desteta entre en Tomeu Mengol i l'Automouil hi haurà aquí competència de diligència amb diligència, i d'aquestes amb l'auto. D'apui en avant cada día partirà una diligència de Can Mengol cap a Manacor, i al revés pagant 1'25 i una de Can Murta; fent el mateix trajecte i pagant una pesseta. Aixó es la manera de que'l públic estigui ben servit.

¿I diuen que les coses van malament! Potesser, però el poble demostra lo contrari amb ses obres. Enguany diuen que's un dels anys en que ha quedat mes poca gent sense fer panades, i aixó que tant la carn com la farina se pagaven a un preu elevadíssim. ¿I de confits? El dijous Sant s'en fé una despesa mai vista. Enguany hi havia algunes botigues noves que'n venien i tot s'acabà el dijous a vespre. El divendres no s'en trobaven.

Les processons del dijous i del divendres foren molt hermoses i solemnes. La nit plàcida i serena convidava i la gent acudí ferm. Els ciris abundaren molt. Ses demés funcions de sermons també foren molt concorregudes.

La processó dels combregars enguany se va fer sense música.

Quedan pe'l número pròxim

Patriotisme—Oració pagana—
Entreteniments—Registre

Imprenta de Antonio Horta—Mont d'Alcá—1-10

GRAN COLMADO A TANENC d'en GUIÉM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BARATO

Comestibles de tota casta, licors, dolces, galletas, etc., etc. • Grandiós surtit de Perfumeria

Aquesta casa es s'única depositaria dins Artá del ANIS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: **CARRE de PALMA, 3 - ARTA**

S'agencia Bujosa (a) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsvol encàrrec se li fassa per ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artá: Carré de Palma, núm. 3 • Despaig a Palma: Estanc d'es Banoh de s'Oll

Grandes Almacenes
: *San José* :

de
Vda. Ignacio Figuerola

Sastreteria Camiseria Merceria Zapateria Pañeria
Laneria Pañoleria Lenceria
Géneros de Punto Sederia, Artículos para Viaje
OBJETOS DE REGALO

Depósito de máquinas parlantes
— **PATHEFONO** —

PRECIO FIJO
Bronda, 7 9, 11. Bronda, 118. ☎ Teléfono, 217

NO IMPORTA

MAI MES SORTÍ D'ARTA PER VESTIR DE SASTRE

EN LA

SASTRETERIA

D'EN

* **Juan Fuster**

se falen i cusen tota casta de vestits d'home
a la moda i a gust de cada qual

Direcció: Botavant, 14 • ARTA

NO COMPREU CAFÉ
que no passeu abans per sa botiga d'en

JAUME CABRER

que'l té bo i fresc

Allà heu trobareu tota casta de
comestibles i a tot preu

ARROS, VERDURES, PATATES, etc.

Carré de Antoni Blanes Juan - Antas Puput

FARMACIA
DE

Llorens Garcies

OBERTA A TOTES HORES

Vins i aixarops medicinals
Aixarops de cuca del Dr. Morey
preparat amb erba cuquera d'ARTA
PLASSETA D'ES MARXANDO

GRAN BOTIGA

AMB GÉNERO DE TOTA CASTA I A TOT PREU;

— CALSAT FI I DE MODA —

A CANA VIVES

CARRÉ DE PARROQUIA, 1

CAP BOTIGA

VEN EN MILLOS CONDICIONS QUE SA D'EN

Juan Vicens (a) Jan

Tota casta d'articles, comestibles, galletas, etc.
ES REPRESENTANT DE SA PERFUMERIA

L. GACCIO

TE DEPOS T DE MAQUINES DE COSIR

PAPPI I AUCONS

Com també tota casta d'instruments musicals. Bandurries, Guiterres, etc.

DIRECCIO: ••• ALCARIOT, 3

ACADEMIA

de 1.ª i 2.ª ensenyansa
amb classes especials de

FRANCES I

CONTABILIDAD

Preparació per ingress en Ins.
tituls, Normals, Correus i
Telegrafs.

Professors especials;

Per preus e informes
dirigirse a son Director

D. Andreu Ferrer

MESTRE NACIONAL

RONDAIES
DE MENORCA
per

Andreu Ferrer

Un volum en 4.ª 2 Pes: tes

DEMANAULES A SA LIBRERIA DE

FERRER I SUREDA

ARTA

En aquesta Administració
podreu encarregar
tota casta de

IMPRESOS

Se serveixen amb prontitud

LLIBRERIA, PAPALERIA
I CENTRE de SUSCRIPCIONS

Ferrer i Sureda

Aquí trobareu paper de tota casta a la menuda i en gros, plus
llibretes, tintes, llapicoria, etc. etc.

Libres escolars i religiosos

— A PREU DE CATALEG —

s'encomanden da tota casta en tota puntualid

QUATRE CANTONS, 3 ARTA

Ensaimades i Panets

En lloch se troben millós que a la

Panaderia Victorio

ESFORN NOU

Miquel Roca Castel

El sa botiga heu trobareu
sempre pans, panets,
galletas, bescuits,

rollets, i tota casta de pasticeria

TANBÉ SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitud, i economia

DESPAIG Carré de Palma, 3 bis. ARTA